

Asia C-178/95

Wiljo NV vastaan Belgische Staat

(Rechtbank van koophandel te Antwerpenin
esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Sisävesiliikenteen rakenteelliset parannukset —
Erityinen maksu, jota ei peritä ”erikoisalusten” osalta —
Komission päätös, jolla hylättiin vapautushakemus —
Päätös, jota ei ole riitautettu perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla —
Päätöksen pätevyuden riitauttaminen kansallisessa tuomioistuimessa

Julkisasiamies F. G. Jacobsin ratkaisuehdotus 19.9.1996	I - 587
Yhteisöjen tuomioistuimen (viides jaosto) tuomio 30.1.1997	I - 596

Tuomion tiivistelmä

- Kuljetukset — Sisävesiliikenne — Rakenteelliset parannukset — Romutusrahastoon maksettava maksu — Komission päätös, jolla hylättiin vapautushakemus — Päätös, jota se, jolle se on osoitettu, ei ole riitauttanut perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla — Päätöksen pätevyuden riitauttaminen kansallisessa tuomioistuimessa päätöksen soveltamiseksi tehtyjä kansallisia toimenpiteitä vastaan nostetun kanteen käsittelyn yhteydessä — Riitauttaminen, joka kansallisen tuomioistuimen on hylättävä
(EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljäs kohta; neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1101/89 8 artiklan 3 kohdan c alakohta)*

2. *Ennakkoratkaisukysymykset — Ennakkoratkaisukysymysten saattaminen yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi — Kysymykset, joiden tarkoituksena on, että kansallinen tuomioistuin voi lausua tietyn asetuksen nojalla tehdyn komission päätöksen pätevyyydestä — Yhteisöjen tuomioistuin ei voi katsoa, että kysymykset koskevat asetuksen tulkintaa*
(EY:n perustamissopimuksen 177 artikla; EY:n tuomioistuimen perussäännön 20 artikla)

1. Aluksen omistajalle osoitettu komission päätös, jonka mukaan kyseinen alus ei ole sellainen erityisalus, jonka osalta voitaisiin myöntää vapautus sisävesiliikenteen rakenteellisista parannuksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1101/89 8 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettusta romutusrahastoon maksettavasta erityisestä maksusta, sitoo kansallista tuomioistuinta, kun aluksen omistaja on nostanut siinä kanteen siitä, kuinka kansalliset viranomaiset ovat soveltaneet komission päätöstä, ja kun omistaja tällöin vetoaa kanteensa tueksi kyseisen päätöksen pätemättömyyteen, jos kyseinen omistaja ei ole määräajassa nostanut perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla kannetta tämän päätöksen kumoamiseksi. Päinvastaisen ratkaisun hyväksyminen merkitsisi näet sitä, että sille, jolle päätös on osoitettu, myönnettäisiin oikeus kiertää se lopullisuus, jonka oikeusvarmuuden periaatteen nojalla on liityttävä päätökseen kanteen nostamiselle määrätyn määräajan päättymisen jälkeen; kanteen nostamiselle varatulla määräajalla pyritään juuri turvaamaan oikeusvarmuus estämällä se, että sellaisista yhteisön toimenpiteistä, joilla on oikeusvaikutuksia, voitaisiin rajoittamattoman ajan nostaa kanteita.
2. Kun kansallinen tuomioistuin esittää sellaisia ennakkoratkaisukysymyksiä, jotka yksinomaan koskevat kyseistä tuomioistuinta sitovan komission päätöksen pätevyyttä suoraan tai välillisesti, näiden kysymysten ei voida katsoa koskevan sen asetuksen soveltamisalan rajoja, jonka perusteella komissio on tehnyt päätöksensä. Se, että kansallisen tuomioistuimen esittämien ennakkoratkaisukysymysten sisältöä muutettaisiin, ei näet sopisi yhteen perustamissopimuksen 177 artiklassa yhteisöjen tuomioistuimelle annetun tehtävän samoin kuin sen velvollisuuden kanssa, joka yhteisöjen tuomioistuimella on sen takaamisessa, että jäsenvaltioiden hallituksille ja asianosaisille annetaan mahdollisuus esittää huomautuksensa, ottaen huomioon se seikka, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan mukaan ainoastaan ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevat päätökset annetaan tiedoksi kaikille niille, joita asia koskee.